

մը տրուած են: Արամեան միայն գրական նպատակ չէ ունեցած, այլ իր պատմական ակնարկներով, ժամանակակից անձերու վկասութիւններով ուզած է փաստ մը աւելցնել արդէն եղածներուն վրայ: Ցուշանառեան մըն է այս ալ, այն կարգի կենսագրութիւններին՝ որոնց լծուցան շատեր, ինչպէս Գարքիլ Միւնունան մը եւ Հայրենակցական Միւնութիւններու զրագուները, որոնք անհապարեցնեն, տակալին յիսխանեալիք չըոյրած բոլորովին, զրի անցընել իրենց անձականին եւս նաև ազգային պատմութեան համար օգտակար անմոռանալի էցեր:

Գործին հրատարակութիւնն ու ծաւալը՝ կատարուած նաշակով, համակրիի կը դարձնեն հատորը, որ յանձնարարին է մասնաւրապէս հայ երիտասարդութեան՝ որ մեր մերձաւոր տիկուր անցեալն պէտք է հաղէ միջու յոյսերու եւ այս կեանքին մը ներշշջումք:

Ճ.

ՀԱՅԵԼԻ ՎԱՅԵԼ, 2010Թ ԽԱՆԱԿ, բրգմ. Ռիմա Գալոսէ, Թեհրան 1971, էջ 105:
ՃԵՄԱՐՄԱՆԱԿԱՆ, բրգմ. Ցովհաննէս Մարդ, Թեհրան 1971, էջ 95:

Այս երկու տիտղոսներով լրյա տեսաւ պարկական բանաստեղծութեան ժողովածուներ, հարստացնելու համար հայ թարգմանողական գրականութիւնը, եւ տալու մեղի իրանի հին բանաստեղծերուն իմաստական եւ քերթողական մտածութիւնները:

«Հայելի վայելութեանը աւելի ժաւալուն հասոր մըն է քան ճշշմարտարանքը: Առաջինը կ'ամփոփէ ամրողապէս Սաէրէ Թարքիլիքի երթողեան ժամանութիւնը, կոչուած բնագրին մէջ Բէյը, եւ ճարտարօքիք Հայացուած, որոնցով կը ծանօթանանք իմաստափական խունքուն յլշաւ բանաստեղծին, որ ծնած Խապահն 1701ին, թէ համարուի առաջնադաւոր քերթող մը, անձանօթ մնացած մեղի Հայոց համար: Պարկական գրականութենէն հատուածներով

ճանչուած էին ցարդ Ֆերդովսին իր գեղացիկ «Շահնամէ» գիւղաղներուութեամբը, որուն ազգեցութիւնն ալ զգալի եղած է մեր մէջ, Սաադին իր «Պուստան» և «Գունստան» հատորներով, Օմար Խայեամը եւ Բարս Թահերը՝ իրենց ըլտմալէի քառակներով: Առանց ծանօթացումն ալ եղած է զգբախտարար ոչ թէ ամրոջական, այլ մասնակի: Մաղթելի է որ ճուռակարգէտ հայ զրագէտները ձեռարկեն անոնց լիակատար գործերուն հայցաւմին:

Պարսկական զրականութիւնն գերարծաւոր բանաստեղծներով նըշանաւոր է, որոնք միջազգային տեղ մը ունին, նմանապէս մնացած անմատէլի: Այդ կարգի գէմքերէն են, ասից Սաէրէ Թարքիլիքն նաեւ Նեղամին, Աթթարը, Սաֆեզին, Էրազին, Հաֆէզը, Մոլաւին, Զամինը, որոնք մեղի համար տակաւին պարզապէս անուններ են, եւ որոնց բանեղծած բանաստեղծական զեղծերութիւնները իրենց բնագիրներուն մէջ կը մնան գեր թագուն:

ՈՒրմա Գառօնէին կատարած իսկապէս շաս կարեւոր ալիստանք մըն է այս ուղղութեամբ: Հարէ է քաջալերուին նման ձեռնարկները:

Ճշշմարտարանքը աւելի համեստ հատոր մըն է, ուր կան հայացուած ընսիր չին կարգ մը պարսիկ բանաստեղծերու, որոնցով ումանք արդէն ծանօթ էին: Այդ անուններն են Արու-Արդիկին Խուդափի (858-941), Արու-Շակուր Բալիխի (ծն. 915), Ար-Օլ-Հասան Բէյհաղի (մեռ. 1078), Ասուի Թուսի (մեռ. 1085), Շահիդ-Բալիխ (մեռ. 937), Ֆերդովսի Արու Ղալիսի (931/41-1020/26), Խասէր Խոսրով (1004-1088), Օմար Խայեան Նիշարուրի (1040/48-1128/31), Սամայի Ղազանի (1078-1140)՝ Գորգամի Յախորեդին Ասադ (ՃԱ. Դար), Շէյխ Յարփեդիդին Արքար (1119-1230/34), Նիփամի Սամարզանչի (մեռ. 1141-1203), Սուլամի Սամարզանչի (մեռ. 1173/74), Զալայէդիդի Ռումի (1207-1272), Սաադի Շիրազի (1213-1295), Սադղարին Վարակի (մեռ. 1226), Հափէզ Շիրազի (1325-1390), Արդ-Օլ-Ռահման Զամի (1414-1492),

Սակէք Թաքրիզի, որում մասին խօսուեցաւ վերը, Հարիբոլլա Ղազանի (1808-1854), Իբրազ Միրզա (1874-1926), Մալէք-Օլ-Շօրաբ Բահար (1886-1951)։

«Ճշմարտարանքը կարծես անուններ միայն կու տայ մեզի, այնքան սեղմ է պարունակութիւնը։ Ամէնէն նշանաւոր դէմքերէն, օրինակ՝ Օմար Խայենէն, Սաադին, կամ Ֆերդուզիէն Հազիւ էջ մը կը տրուի, փոքրիկ ճաշակ մը, հետեւարար, որ բանաստեղծը ներկայացնելու բաւարար չէ, եւ ատոնք ալ յաճախ ընկերային ասութիւններու, առածներու հանգամանք ունին։ Նկատելի կէս մը, ոչ անզուշտ նպաստաւոր հրատարակութեան, է այն պարագան՝ որ այս հատորիկի մաս կազմող նիւթերը թարգմանուած են ռուսերէն։

Միշնագարեան մեր բանաստեղծու-

թեան վրայ պարսկականին ազգեցութիւնը յայսանի երեւոյթ մըն է։ Յաձափի խօսուած եւ քննութեան առնուած նիւթ մը։ Բայց տակաւին ոչ ոք ձեռնէասորէն եւ համեմատական աշխատանքով մօսեցած է Հարցին։ Անհրաժեշտ կատարուելիք գործ մը, որուն կրնան նուիրուիլ մեր ներկայ ուսումնասէր եւ պարզկադէտ երիտասարդներէն ոմանք, որոնց հըմտութիւնը, ճաշակը ի հարկէ տասնեակ մը տարիներու գրական փորձառութեան վրայ ճիմնուած ըլլալու է։ Կրնանք վրայ ճիմնուած ըլլալու որ այդպիսի գործ մը ամէն տեսակէտով օդուակար պիտի ըլլայ մեր միջին դարու Երգիշներու զպրոցին, եւ ապա աշուղներու բանաստեղծութեան քննական ուսումնասիրութեան համար։

Վ.